

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

**МАТЕРІАЛИ МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ СТУДЕНТІВ**

18 квітня 2019 року

**Біла Церква
2019**

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ:

Даниленко А.С., д-р екон. наук, академік НААН, ректор, голова оргкомітету;

Варченко О.М., д-р екон. наук, проректор з наукової та інноваційної діяльності, заступник голови оргкомітету;

Димань Т.М., д-р с.-г. наук, проректор з освітньої, виховної та міжнародної діяльності;

Зубченко В.В., канд. с.-г. наук, начальник навчально-методичного відділу моніторингу якості освіти та виховної роботи;

Сахнюк В.В., д-р вет. наук, декан факультету ветеринарної медицини;

Олешко О.Г., канд. с.-г. наук, голова НТТМ університету;

Тирсіна Ю.М., канд. вет. наук, координатор НТТМ факультету ветеринарної медицини;

Царенко Т.М., канд. вет. наук, начальник відділу науково-дослідної та інноваційної діяльності.

Актуальні проблеми ветеринарної медицини: матеріали наук. практ. конф. студентів. 18 квітня 2019 р. м. Біла Церква. Біла Церква: БНАУ. 183 с.

Застосована схема лікування виявилася ефективною за дирофіляріозу собак і привела до одужання тварин та відсутності мікрофілярій у крові.

Отже, клінічно у хворих собак на дирофіляріоз спостерігали кашель, слабкість, зниження живої маси, набряки, важке дихання, анемічність слизових, місцеве випадіння шерсті.

Внаслідок інтоксикації, спричиненої дирофіляріями, в організмі виникає пригнічення ЦНС.

Схема лікування дектомаксом у комплексі з патогенетичною підтримуючою терапією привела до позитивного результату, відновлення фізіологічного стану організму та відсутності мікрофілярій у крові собак за дирофіляріозу.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Свободова В., Свобода М. Клиническая паразитология собак и кошек. Брно: Чешская ассоциация ветеринарных врачей мелких домашних животных, 1995. 296 с.
2. Довідник по ветеринарній паразитології для технікумів. Київ : Аграрна освіта, 2014. 431 с.
3. Галат В.Ф., Березовський А.В., Сорока Н.М., Прус М.П. Паразитология та інвазійні хвороби тварин. Київ: Урожай, 2009. 368 с.
4. Соловьёва Л.Н. Распространение, диагностика и лечение дирофиляриоза собак. Учёные записки учреждения образования «Витебская ордена «Знак почёта» государственная академия ветеринарной медицины». Витебск, Беларусь, 2017. Т. 53, вып. 1. С. 139–142.
5. Соловійова Л.М. Епізоотологічний та клінічний прояв дирофіляріозу собак у м. Біла Церква. Наук. вісник Львівського націон. ун-ту вет. медицини та біотехнологій ім. С.З. Гжицького. Т.18. № 1 (65), ч. 1. 2016. С. 168–172.
6. Soloviova L.N. Distribution and treatment of Dirofilariosis of dogs in the town of Bila Tserkva. Наук. вісн. вет. медич.: зб. наук. праць. Біла Церква, 2017. Вип. 2 (136). С. 127–131.
7. Соловійова Л.М., Артеменко Л.П., Антіпов А.А., Бахур Т.І. Дирофіляріоз: навчальний посібник. Біла Церква, 2018. 56 с.

УДК 619:616.995.428:636.7

ГРИШКО В. В., магістрант

Науковий керівник – **ШАГАНЕНКО В.С.**, канд. вет. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

ПОШИРЕННЯ ІНВАЗІЇ ТА КЛІНІЧНІ ОЗНАКИ У СОБАК ЗА ОТОДЕКТОЗУ

Дослідження було проведено на базі Золотоніської районної державної лікарні ветеринарної медицини (м. Золотоноша Черкаської області). Встановлено, що найбільше собак, інвазованих *Otodectes cynotis* (40,0 %), належали до вікової групи від 6-ти до 12-ти місяців, а найвища ураженість (35,3 %) спостерігається узимку. Рівень прояву клінічних ознак у собак за отодектозу прямо пропорційно залежить від інтенсивності інвазії збудника.

Ключові слова: собаки, отодектоз, поширення, інтенсивність інвазії, клінічні ознаки.

Збудник отодектозу – кліщ-шкіроїд *Otodectes cynotis* (Hering, 1938), який паразитує на шкірі внутрішньої поверхні вушної раковини і в зовнішньому слуховому проході [1]. За даними деяких авторів, отодектоз частіше

зустрічається у котів і рідше в собак. В Україні отодектоз реєструється в багатьох областях та великих містах [2]. За цієї інвазії у собак уражується не лише шкіра внутрішньої поверхні вух, у патогенний процес втягуються різні системи та органи. Це підтверджується змінами гематологічних показників у тварин за отодектозу [3].

Метою дослідження було визначити поширення отодектозу собак серед тварин залежно від віку та сезону, а також встановити взаємозв'язок між інтенсивністю інвазії *O. cynotis* та проявом клінічних ознак інвазії.

На першому етапі досліджень визначали поширення отодектозу собак у Золотоніському районі. Із цією метою було проведено аналіз звітності Золотоніської районної державної лікарні ветеринарної медицини (м. Золотоноша Черкаської області) за 2013–2018 рр. У ході роботи виявляли кількість та співвідношення тварин, хворих на отодектоз, у віковому та сезонному аспекті.

За 5 дослідних років (2013–2018 рр.) на клініці було зареєстровано 226 випадків інвазування собак *O. cynotis*. У результаті проведеного аналізу встановлено, що різні вікові групи собак є сприйнятливими до ураження збудником отодектозу. Так, було уражено 10,7 % тварин віком до 6-ти місяців, 40,0 % – від 6-ти до 12-ти місяців, 24,0 % – від 1-го до 3-ох років, 11,6 % – від 3-ох до 8-ми років та 13,7 % – старше 8-ми років.

Таким чином, отодектоз найчастіше проявляється у молодих собак після відлучення від матерів-сук. Це пов'язано із специфічними віковими змінами в імунній системі молодих тварин та інтенсивним їх ростом. Найвища захворюваність собак у зимовий період, на нашу думку, пов'язана із сприятливими умовами навколишнього середовища для розмноження кліщів та розвитку інвазії (низька температура та висока вологість повітря).

Наступним напрямом дослідження було встановлення впливу сезону на ураження собак і котів збудниками акарозів. Так, серед 226-ти звернень власників тварин у лікарню щодо ураження собак збудником *O. cynotis*, 35,3 % відбулось узимку, 21,3 % – навесні, 18,2 % – улітку та 25,2 % – восени.

Другий етап досліджень включав визначення патогенного впливу збудників акарозів на клінічний стан собак. Для цього було сформовано 3 групи ($n=7$) собак-метисів віком 6–12 місяців, масою тіла 5,0–10,0 кг. Дослідні групи складались із тварин, хворих на отодектоз, за Π $6,9 \pm 0,26$ і $17,8 \pm 0,73$ екземплярів живих кліщів у досліджуваному мазку. Для визначення інтенсивності інвазії (Π) кліщів зіскрібки шкіри досліджували вітальним методом за Приселковою.

У результаті дослідження впливу Π на клінічний стан тварин встановлено, що за Π збудників отодектозу $6,9 \pm 0,26$ екземплярів живих кліщів у досліджуваному мазку в інвазованих собак спостерігається свербіж та болючість у ділянці вух (у 80 % тварин), механічні ушкодження через намагання тварини розчухати вухо (60 %), ексудація з вушної раковини та поява темно-коричневого нальоту на внутрішній поверхні вуха (90 %), почервоніння шкіри внутрішнього боку (100 %), постійна занепокоєність та підвищена збудливість поведінки (50 %).

Варто відмітити, що у 70 % випадків явища ураження вушної раковини спостерігали на одній з вушних раковин, і лише в 30 % випадків ураженими були обидва вуха.

За інтенсивності інвазії *O. cynotis* $17,8 \pm 0,73$ екземплярів живих кліщів у досліджуваному мазку в собак відмічали подібні симптоми, але більш виражені. Так, свербіж та болочість у ділянці вух спостерігали у 100 % тварин, механічні ушкодження – у 90 %, ексудацію з вушної раковини, наявність темно-коричневого нальоту та почервоніння шкіри внутрішнього боку – у 100 %, постійну занепокоєність та підвищену збудливість поведінки – у 80 %. У цьому випадку однобічне ураження зареєстровано лише у 40 % собак і двобічне – у 60 %.

Таким чином, із підвищенням інтенсивності інвазії *O. cynotis*, зростає ступінь ураження організму хворих собак. Отже, вираженість змін клінічних показників організму собак прямо пропорційно залежить від інтенсивності інвазії збудників отодектозу.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Antipov A.A., Bakhur T.I., Feshchenko D.V., Poberezhets S.P. Clinical and hematological indices of cats with otodectasis. Науковий вісник ветеринарної медицини. 2017. № 1. С. 96–99.
2. Побережець С.П., Бахур Т.І., Згозінська О.А. Вплив різних способів лікування котів, хворих на отодектоз, на клінічний стан та гематологічні показники. Проблеми заразної та незаразної патології тварин: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції, присвяченої 10-річчю кафедри паразитології, ветеринарно-санітарної експертизи та зоогієни (2–4 листопада 2016 р.). Житомир: ЖНАЕУ, 2016. С. 59–65.
3. Дубовая О.А., Дубовой А.А. Акароэнтормозы собак и кошек и их эпизоотические особенности в г. Житомире, Украина. Ученые записки учреждения образования "Витебская ордена "Знак Почета" государственная академия ветеринарной медицины". 2018. Т. 54, вып. 2. С. 19–22.

УДК 619:616.95.429.1:636.7

СВИНАРИК Г.О., магістрантка

Науковий керівник – **СОЛОВЬОВА Л.М.**, канд. вет. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

ДІАГНОСТИКА ТА ЛІКУВАННЯ СОБАК ЗА ДЕМОДЕКОЗУ

Клінічно демодекоз проявлявся ураженням різних ділянок шкіри, у вигляді генералізованих чи локальних дерматитів, схудненням, іноді загибеллю тварини. Бровермектин та ектосан виявилися ефективними лікарськими засобами за демодекозу собак і призвели до одужання тварин.

Ключові слова: демодекоз, діагностика, собаки, кліщі, протипаразитарні препарати, бровермектин, ектосан.

Демодекоз (demodecosis, залозниця) – паразитарне захворювання собак, яке перебігає хронічно та спричинюється кліщами *Demodex canis*. Аналіз літературних даних свідчить, що демодекоз собак реєструється у багатьох країнах світу. Ветеринарні фахівці приділяють найбільшу увагу саме шкірній формі демодекозу собак, оскільки вона набула значного поширення і може бути дуже небезпечною для здоров'я тварин, особливо при запущених випадках, що

Криворука М.О. Аналіз програм-передумов щодо PEST-контролю та санітарної обробки на потужностях з виробництва харчових продуктів	57
Таргонський Р.П. Єпізоотичний стан, щодо паразитозів коропів та товстолобиків, що вирощувалися за умов рибницького господарства «Амур»..	59
Родіонова О.А. Патоморфологія гемофільозного полісерозиту свиней	61
Козіна Є.С. Клінічні та патоморфологічні особливості перебігу епулісів у собак.....	63
Проценко Т.С. Патолого-анатомічна діагностика гострого мікотоксикозу у свиней	66
Бригинець А.М. Первинна переробка та оцінка якості яловичини	68
Костюченко В.І. Показники якості та безпеки сухого молока	70
Мількін К.В. Оцінка якості вершків – як сировини для виготовлення солодковершкового несолоного селянського масла	72
Бакыев Б.Н., Сыса С.А. Криптоспоридиоз, его экономическое и социальное значение	74
Горбовська В.С. Діагностика та лікування дирофіляріозної інвазії у собак	76
Гришко В.В. Поширення інвазії та клінічні ознаки у собак за отодектозу	78
Свинарик Г.О. Діагностика та лікування собак за демодектозу	80
Цевух С.Ю. Ефективність лікування за спонтанного еймеріозу курчат	83
Будзінська А.А. Деякі аспекти поширення та діагностики бабезіозу собак	85
Рябокоть І.В. Поширення аскарозу свиней різних вікових та виробничих груп.....	87
Короп Я.С. Копроскопічні методи дослідження: порівняння ефективності діагностики цистоізоспорозу собак	90
Противень Р.А. Ефективність івермектину за змішаної нематодозної інвазії свиней	92
Нетудихатка А.В. Ефективність фенбендазолу за езофагостомозу свиней	95
Іваниця І.О. Порівняльна характеристика препаратів неостомозан та бутокс пур-он за їх дією на ектопаразитів	97
Navryluk Ivanna., Vorobey Elizaveta. Development of treatment and prevention schemes for dog's co-invasion of toxocarosis and trichurosis	100
Іщук Г.О. Поширення пасалурозу та псороптозу кролів у приватних господарствах як наслідок порушення умов утримання	101
Карполуць Т.П. Вплив паразитозів на молочну продуктивність корів за диктіокаульозу	103
Губенко Д.А. Зміна контамінованості приміщення яйцями <i>Ascaris suum</i> після дегельмінтизації та визначення аскаридоцидної дії препарату бровадез-плюс..	105
Мацібора В.Т. Раціональна терапія коней за параскарозу	107
Тельнов В.С. Сучасні нейростимулятори	109
Крицька К.В. Антибіотикорезистентність – виклик для медицини	111
Губрій А.А. Лікування котів хворих на отодектоз	114
Алексєєв О.О. Випробування препарату «ефектвет» за паразитозів у собак ..	115
Юзлов Є.В. Особливості прояву, перебігу, лікування та профілактики міксоматозу кролів в господарстві приватного сектору	118